

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 915

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 10 decembrie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR			
105.	— Hotărâre privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 48/2012 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților	2	
106.	— Hotărâre privind modificarea Regulamentului Camerei Deputaților	2-3	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 611 din 6 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, precum și a anexelor nr. 2 și 3b la acest act normativ	4-6		
Decizia nr. 643 din 13 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității	6-9		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
950.	— Hotărâre privind alocarea unor sume defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru finanțarea unor cheltuieli ale unităților de învățământ preuniversitar de stat finanțate din bugetele locale, precum și ale unităților de învățământ special de stat finanțate din bugetele proprii ale județelor		9-11
951.	— Hotărâre privind stabilirea cuantumului ajutorului anual pentru acoperirea unei părți din costul chiriei, energiei electrice și energiei termice pentru nevoi casnice, cuvenit veteranilor de război și văduvelor de război, precum și accidentaților de război în afara serviciului ordonat		11-12
			13-15
			16

HOTĂRÂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 48/2012 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților

În temeiul prevederilor art. 46 alin. (6) și (11) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 48/2012 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872 din 20 decembrie 2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— doamna deputat Steluța-Gustica Cătănicu, aparținând Grupului parlamentar ALDE, trece de la Comisia juridică, de disciplină și imunități la Comisia pentru administrație publică și amenajarea teritoriului, în calitate de membru.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 9 decembrie 2015, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 9 decembrie 2015.
Nr. 105.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind modificarea Regulamentului Camerei Deputaților

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 18 iunie 2015, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 14 alineatul (1), litera a) va avea următorul cuprins:

„a) să intervină la dezbaterile generale, respectiv la dezbaterile motiunilor, printr-o singură intervenție realizată de un reprezentant comun;”.

2. La articolul 60, punctul 17 va avea următorul cuprins:

„17. Comisia pentru regulament

— elaborarea rapoartelor privind proiectele de hotărâri pentru modificarea și completarea Regulamentului Camerei Deputaților; interpretarea regulamentului; analiza intervențiilor referitoare la procedura legislativă formulate în plenul Camerei Deputaților și elaborarea propunerilor de amendare a regulamentului, când este cazul; analizarea sesizărilor trimise de Cameră, de Biroul permanent sau de președintele Camerei,

cu privire la procedurile și prevederile regulamentului și prezentarea punctului de vedere solicitat; avizarea regulamentelor comisiilor parlamentare; studierea procedurilor parlamentare din alte state europene și informarea Camerei cu privire la acestea, la solicitarea Biroului permanent;”.

3. **Articolul 101 va avea următorul cuprins:**

„Art. 101. — Pentru dezbaterile generale a proiectului sau a propunerii legislative, fiecare grup parlamentar poate să desemneze 2 reprezentanți. Președintele Camerei Deputaților dă cuvântul reprezentanților grupurilor parlamentare în ordinea înscrierii și unui singur reprezentant al deputaților neafiliați; timpul alocat fiecărei intervenții este de 3 minute.”

4. **La articolul 118, alineatul (1) va avea următorul cuprins:**

„Art. 118. — (1) În faza dezbaterii generale, fiecare grup parlamentar poate interveni o singură dată, iar durata luării de cuvânt a reprezentantului nu poate depăși 5 minute. Durata luării de cuvânt a reprezentantului deputaților neafiliați este de un minut.”

5. **Articolul 126 va avea următorul cuprins:**

„Art. 126. — *Votul prin bile se desfășoară astfel: în sala de ședință se așază două urne, una albă și una neagră. Înainte de a începe votarea, președintele Camerei Deputaților explică procedura și semnificația votului. După citirea numelui de către un secretar al Camerei Deputaților, fiecare deputat primește de la chestori două bile, una albă și una neagră, pe care le introduce în cele două urne. Bila albă introdusă în urna albă și bila neagră introdusă în urna neagră înseamnă vot «pentru», iar bila albă introdusă în urna neagră și bila neagră introdusă în urna albă înseamnă vot «contra». Ambele bile introduse în urna neagră înseamnă «abținere». Biroul permanent hotărăște asupra mijloacelor prin care se asigură caracterul secret al votului, precum și procedura de numărare și modelul procesului-verbal care consemnează rezultatul votului.*”

6. **Articolul 137 va avea următorul cuprins:**

„Art. 137. — (1) Reexaminarea legii de către Camera Deputaților, în urma cererii făcute de Președintele României în temeiul art. 77 alin. (2) din Constituția României, republicată, va avea loc în termenul prevăzut de Biroul permanent, care nu poate fi mai mare de 30 de zile de la primirea cererii. Reexaminarea legii se efectuează mai întâi de Camera Deputaților dacă aceasta a fost prima Cameră sesizată.

Această hotărâre a fost adoptată în ședința Camerei Deputaților din data de 9 decembrie 2015, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

(2) Cererea Președintelui României privind reexaminarea unei legi este de competența comisiei permanente care a fost sesizată în fond cu proiectul de lege sau cu propunerea legislativă respectivă; deputații pot depune propuneri de texte care au legătură cu problemele sesizate de Președintele României în cererea de reexaminare, în termenul prevăzut de Biroul permanent pentru depunerea amendamentelor.

(3) Raportul comisiei se supune dezbaterii plenului Camerei Deputaților, după regulile procedurii legislative, și:

a) în cazul în care textele care au legătură cu cererea de reexaminare au fost modificate în totalitate sau parțial, legea, cuprinzând aceste texte reexaminare, se trimite Senatului;

b) în cazul în care textele reexaminare nu au fost adoptate, legea se trimite Senatului în forma adoptată inițial de către Parlament.

(4) În situația în care Camera Deputaților este Camera decizională, comisia permanentă care a fost inițial sesizată în fond cu proiectul de lege sau cu propunerea legislativă respectivă va întocmi raportul asupra cererii de reexaminare, în conformitate cu alin. (2) și (3), având în vedere și varianta legii adoptată de Senat.

(5) În cazul în care textele care au legătură cu cererea de reexaminare au fost modificate în totalitate sau parțial, legea adoptată, cuprinzând aceste texte reexaminare, se trimite Președintelui, în vederea promulgării. Dacă textele reexaminare nu au fost adoptate, legea se trimite Președintelui în forma adoptată inițial de către Parlament.”

7. **La articolul 143, alineatul (1) va avea următorul cuprins:**

„Art. 143. — (1) Deputații sunt obligați să fie prezenți la lucrările Camerei și să se înscrie pe lista de prezență.”

8. **La articolul 143, alineatul (3) se abrogă.**

9. **Articolul 240 va avea următorul cuprins:**

„Art. 240. — Reținerile din indemnizația lunară a deputatului, în temeiul art. 52, art. 241 alin. (8) și art. 248 alin. (2), se aprobă de Biroul permanent pe baza examinării lunare a situației prezenței deputaților la lucrările Camerei.”

Art. II. — Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 18 iunie 2015, cu modificările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 9 decembrie 2015.

Nr. 106.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 611**

din 6 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, precum și a anexelor nr. 2 și 3b la acest act normativ

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, precum și a anexelor nr. 2 și 3b la acest act normativ, excepție ridicată de Sindicatul Liber Învățământ Zona Caracal, în numele și în calitate de reprezentant legal al membrilor săi de sindicat Ecaterina Andrei, Cristian Ceocea, Maria Dincă și alții, în Dosarul nr. 1.778/104/2014 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 729D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 732D/2015, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a acelorași prevederi de lege, excepție ridicată de Sindicatul Liber Învățământ Zona Caracal, în numele și în calitate de reprezentant legal al membrilor săi de sindicat Paul Aretu, Florina Bățăgui, Ion Bîrză și alții, în Dosarul nr. 1.776/104/2014 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 729D/2015 și nr. 732D/2015, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

7. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 732D/2015 la Dosarul nr. 729D/2015, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 575 din 4 mai 2011 și Decizia nr. 228 din 2 aprilie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. Prin Încheierea din 26 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.776/104/2014, și Încheierea din 27 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.778/104/2014, **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, precum și a anexelor nr. 2 și 3b la acest act normativ.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Liber Învățământ Zona Caracal, în numele și în calitate de reprezentant legal al membrilor săi de sindicat Paul Aretu, Florina Bățăgui, Ion Bîrză, Ecaterina Andrei, Cristian Ceocea, Maria Dincă și alții, cu ocazia soluționării unor litigii de muncă având ca obiect „drepturi bănești”.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile de lege criticate contravin art. 1 alin. (5) din Constituție, invocând, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011. Arată că, prin Legea nr. 63/2011, salariile de încadrare ale cadrelor didactice au fost micșorate, deși, potrivit Deciziei nr. 877 din 28 iunie 2011, precizată, reîncadrarea salarială a cadrelor didactice, începând cu data de 1 ianuarie 2010, trebuia făcută în raport cu salariile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, astfel cum a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, adică prin luarea în calcul a unui coeficient de multiplicare 1,000 cu valoarea de 400 lei. În acest context precizează faptul că Guvernul României a încercat, în repetate rânduri, modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, prin numeroase ordonanțe de urgență, și anume ordonanțele de urgență ale Guvernului nr. 136/2008, nr. 151/2008, nr. 1/2009, nr. 31/2009 și nr. 41/2009. Toate acestea au fost atacate la Curtea Constituțională pentru vicii de neconstituționalitate, iar instanța de contencios constituțional, prin decizii succesive, a constatat că aceste ordonanțe de urgență contravin Legii fundamentale, astfel încât Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 a rămas aplicabilă așa cum a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008.

11. Autorii excepției susțin că, potrivit considerentelor Deciziei Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011 și ale Deciziilor Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3 din 4 aprilie 2011 și nr. 11 din 8 octombrie 2012, salariile cadrelor didactice trebuiau să revină, începând cu data de 1 ianuarie 2011, la cuantumul avut în luna iunie 2010, deci la nivelul prevăzut de Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, astfel cum a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008. Arată că, în fapt, Legea nr. 63/2011 a preluat valorile salariale ale cadrelor didactice la nivelul stabilit prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, care a fost declarată neconstituțională, ceea ce a condus la o scădere a cuantumului salariilor. În acest sens

susțin că după pronunțarea Deciziei nr. 877 din 28 iunie 2011 Guvernul avea obligația să respecte dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție și să modifice salariile prevăzute în anexele Legii nr. 63/2011, prin raportarea lor la valorile stabilite prin Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, astfel cum a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008.

12. În concluzie, autorii excepției susțin că prevederile criticate din Legea nr. 63/2011 sunt neconstituționale și contravin dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, deoarece „perpetuează prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009, neconstituțională, chiar dacă introduce în locul coeficienților de multiplicare și de ierarhizare rezultatul înmulțirii acestora”. În opinia autorilor excepției, „soluția constituțională pentru uniformizarea salariilor din învățământ era raportarea valorilor la cele rezultate din prevederile Legii nr. 221/2008, constituțională.”

13. **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, iar prevederile de lege criticate nu sunt contrare dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, iar prevederile de lege criticate nu sunt contrare dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție.

18. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) potrivit cărora, „*În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.*”

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că principala critică a autorilor excepției de neconstituționalitate este aceea că salariile personalului didactic și didactic auxiliar trebuiau să revină, începând cu data de 1 ianuarie 2011, la cuantumul prevăzut de Legea nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730 din 28 octombrie 2008.

20. În acest context, Curtea constată că prevederile de lege criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare, prin raportare la aceleași norme din Legea fundamentală. În acest sens sunt, spre exemplu, Decizia nr. 202 din 31 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 18 mai 2015, Decizia nr. 212 din 31 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 13 mai 2015, Decizia nr. 415 din 28 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 601 din 10 august 2015, sau Decizia nr. 526 din 14 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 18 august 2015, decizii prin care Curtea a constatat

că prevederile art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ și ale anexelor nr. 2 și 3b la Legea nr. 63/2011 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

21. Referitor la susținerile referitoare la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, prin deciziile mai sus menționate, Curtea a amintit dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. În acest sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților săi din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Keckho împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57.

22. Cu privire la exigențele referitoare la previzibilitatea normelor juridice și protecția așteptărilor legitime ale cetățenilor, Curtea a constatat că acestea nu sunt încălcate câtă vreme Legea nr. 63/2011 a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii profesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat. În plus, Curtea a reținut că drepturile câștigate nu sunt cu nimic afectate prin reglementarea dedusă controlului de constituționalitate.

23. Curtea a subliniat, totodată, că în materia salarizării personalului didactic și didactic auxiliar a existat o situație juridică specifică, determinată de succesiunea a numeroase acte normative cu acest obiect de reglementare și de practica judiciară neunitară, care a condus la un sistem de salarizare neunitar. În acest context specific salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, reglementarea criticată dă expresie unei măsuri de politică bugetară, determinată de impactul financiar major asupra cheltuielilor de personal aprobate pentru anul 2011, având în vedere consecințele modificărilor legislative și ale soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești, urmărind să elimine inechitatea în stabilirea salariilor din sistemul național de învățământ.

24. De asemenea, prin Decizia nr. 200 din 31 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 27 mai 2015, paragrafele 30—32, Curtea a arătat că cele statuate prin Decizia nr. 877 din 28 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 6 octombrie 2011, precum și prin deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3 din 4 aprilie 2011 și nr. 11 din 8 octombrie 2012 nu pot fi aplicate *mutatis mutandis* la situația legislativă actuală, și anume la Legea nr. 63/2011, pentru că se referă la soluții legislative diferite. Deciziile pronunțate în cadrul soluționării unor recursuri în interesul legii reprezintă rezultatul unei activități de interpretare a legii, iar nu de legiferare, și își găsesc aplicabilitatea atât timp cât norma interpretată este în vigoare.

25. În fine, Curtea a amintit că, ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 63/2011, legiuitorul a reglementat, prin art. 2 alin. (1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, o majorare cu până la 10% a salariilor de bază și a sporurilor care nu fac parte din salariul de bază, pentru anumite categorii de personal didactic din învățământul preuniversitar, începând cu ianuarie 2014, iar prin art. 2 alin. (2)—(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, o majorare cu 5% a salariilor de bază și a sporurilor personalului didactic și didactic auxiliar, începând cu 1 martie 2015, și cu 5% începând cu 1 septembrie 2015.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Liber Învățăământ Zona Caracal, în numele și în calitate de reprezentant legal al membrilor săi de sindicat Ecaterina Andrei, Cristian Ceocea, Maria Dincă, Paul Aretu, Florina Bățăgu, Ion Bîrză și alții, în dosarele nr. 1.776/104/2014 și nr. 1.778/104/2014 ale Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și constată că prevederile art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, precum și a anexelor nr. 2 și 3b la acest act normativ sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 6 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 643

din 13 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Ioan Maghear în Dosarul nr. 4.658/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 200D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde, pentru partea Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, consilierul juridic în cadrul Direcției juridice, Mihai Ionescu, cu delegație depusă la

dosar. Lipsește autorul excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale, spre exemplu Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009 și Decizia nr. 1.475 din 10 noiembrie 2009.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență de Guvernului nr. 24/2008, sens în care invocă, în esență, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 10 decembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 4.658/2/2014, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității**. Excepția a fost ridicată de Ioan

Maghear într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatarea calității de lucrător al Securității.

6. În **motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece acordă Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității atribuții jurisdicționale, creându-se astfel o instanță judecătorească extraordinară. Or, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității trebuie să fie o autoritate administrativă autonomă, fără atribuții jurisdicționale, iar unicul scop al acesteia să fie acela de a permite cetățeanului accesul la propriul dosar, în calitatea sa de depozitar și administrator al documentelor întocmite de fosta Securitate.

7. Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității se substituie unei instanțe judecătorești, exercitând o jurisdicție specifică în cadrul căreia administrează probe și dă un verdict privind calitatea de lucrător/colaborator al Securității.

8. Totodată, prin introducerea unei acțiuni în constatare, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității se substituie instituției Avocatul Poporului.

9. De asemenea, desemnarea Curții de Apel București — Secția de contencios administrativ ca unică instanță judecătorească competentă în ceea ce privește acțiunile în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității este neconstituțională, de vreme ce adevărurile prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 pot fi contestate, de orice persoană interesată, în fața instanței de contencios administrativ competente teritorial. Pe de altă parte, persoanei verificate i se îngrădește posibilitatea exercitării dreptului la apărare în fața unei instanțe de judecată apropiate de domiciliul său.

10. Prin reglementarea contradictorie referitoare la instanța competentă în soluționarea contestațiilor formulate împotriva adevărurilor prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9, comparativ cu cea din art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind instanța judecătorească competentă să soluționeze acțiunea în constatare introdusă de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, se creează o inegalitate de tratament juridic, contrară dispozițiilor art. 16 din Constituție.

11. Autorul susține încălcarea principiilor procesului echitabil, prin faptul că militarii din structurile Securității, care au fost supuși unui angajament de confidențialitate, nu se pot apăra în condițiile unui proces public, în care informațiile clasificate nu pot fi dezvăluite necondiționat.

12. În final, autorul susține și încălcarea Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, deoarece, prin actul normativ criticat, se permite comunicarea către persoanele interesate a datelor de identificare ale ofițerilor, înainte ca instanța judecătorească să se pronunțe, astfel încât se goleşte de conținut scopul legii de a proteja viața privată.

13. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția este neîntemeiată, invocând vasta jurisprudență, în materie, a Curții Constituționale.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, aprobată cu modificări și completări, prin Legea nr. 293/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008, cu modificările ulterioare.

18. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 58 alin. (1) privind numirea și rolul Avocatului Poporului, art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 126 privind instanțele judecătorești.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 672 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 8 august 2012, Curtea Constituțională a constatat că sintagmele „*indiferent sub ce formă*” și „*relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității*” cuprinse în art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 sunt neconstituționale. De asemenea, prin Decizia nr. 107 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 30 aprilie 2014, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 referitor la comunicarea notelor de constatare și a adevărurilor emise de Colegiul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității și a constatat că aceste prevederi sunt neconstituționale. Însă, în prezenta cauză, autorul excepției invocă alte critici de neconstituționalitate decât cele admise, prin deciziile menționate.

20. În aceste condiții, Curtea observă că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 au mai format obiect al controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici de neconstituționalitate similare. În acest sens sunt, cu titlu de exemplu, Decizia nr. 159 din 23 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 285 din 27 aprilie 2012, Decizia nr. 546 din 28 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 528 din 27 iulie 2011, Decizia nr. 1.309 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 29 noiembrie 2011, Decizia nr. 436 din 15 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 9 iunie 2010.

21. Astfel, Curtea a statuat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată prin Legea nr. 293/2008, urmărește deconspirarea, prin consemnarea publică, a persoanelor în legătură cu care instanța judecătorească a constatat că sunt colaboratori sau lucrători ai Securității, fără să promoveze răspunderea juridică și politică a acestor persoane și fără să creeze premisele unei forme de răspundere morală și juridică colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, în condițiile lipsei de vinovăție și a vreunei încălcări a drepturilor omului și a libertăților

fundamentale (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 436 din 15 aprilie 2010, citată anterior, și Decizia nr. 760 din 7 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 20 septembrie 2011).

22. În continuare, Curtea a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a realizat o reconfigurare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, ca autoritate administrativă autonomă, a cărei existență se întemeiază pe dispozițiile art. 116 alin. (2) și art. 117 alin. (3) din Legea fundamentală. Această autoritate este lipsită de atribuții jurisdicționale, iar actele sale privind accesul la dosar și deconspirarea Securității sunt supuse controlului instanțelor judecătorești. Așadar, în condițiile în care acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității sau colaborator al acesteia este introdusă la o instanță judecătorească a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs, prevederile de lege criticate nu sunt de natură să plaseze Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității în afara cadrului constituțional (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.194 din 24 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 4 noiembrie 2009, și Decizia nr. 159 din 12 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 261 din 9 mai 2013).

23. În cadrul acțiunii în constatare promovate de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, pârâțul nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul pe baza căruia să pronunțe soluția (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 455 din 8 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 30 iunie 2012).

24. De asemenea, Curtea a reținut că legitimarea procesuală a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității de a introduce cererea în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității izvorăște din înseși prevederile legale care reglementează activitatea de deconspirare a Securității și se justifică prin interesul general pe care, în actualul context istoric, societatea românească îl manifestă față de consemnarea publică a celor care au fost lucrători sau colaboratori ai Securității. De altfel, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că acțiunile promovate de Consiliu nu tind la obținerea unei condamnări judiciare, consecința acestora rezumându-se la simpla aducere la cunoștința publică a soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești în acțiunile în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.380 din 26 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 24 ianuarie 2011).

25. Totodată, Curtea a constatat netemeinicia criticilor referitoare la nesocotirea dispozițiilor constituționale care statuează cu privire la rolul Avocatului Poporului de apărător al drepturilor și libertăților persoanelor fizice. Posibilitatea pe care o are Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității de a promova acțiuni în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia nu reprezintă o substituție în atribuțiile instituției Avocatului Poporului. Această instituție dispune de mecanisme specifice, determinate în mod cuprinzător și detaliat în legea sa de organizare și funcționare, de natură să asigure în mod eficient realizarea rolului său constituțional (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.377 din 26 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 27 ianuarie 2011).

26. Cu privire la critica referitoare la competența exclusivă a Secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București de soluționare a cauzelor având ca obiect constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, Curtea Constituțională a reținut că, potrivit art. 126 alin. (1) și (2) din Constituție, justiția se realizează prin instanțele judecătorești, a căror competență este stabilită numai prin lege (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 1.415 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 28 noiembrie 2011).

27. Curtea a constatat că este lipsită de orice fundament critica privind nerespectarea principiului egalității în drepturi, susținută din perspectiva stabilirii instanțelor de contencios administrativ competente teritorial să judece contestațiile formulate împotriva adevărurilor prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, de vreme ce art. 10 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 16 din Legea nr. 293/2008, stabilește, fără echivoc, că „*Adevărurile prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9 [...] pot fi contestate la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București de către orice persoană interesată, în termen de 30 de zile de la publicarea lor*” (a se vedea Decizia nr. 1.560 din 6 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 80 din 1 februarie 2012).

28. De altfel, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu instituie niciun privilegiu sau nicio discriminare pe criterii arbitrare, fiind aplicabilă tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei (a se vedea Decizia nr. 760 din 7 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 20 septembrie 2011).

29. Curtea a mai reținut că aprecierea întrunirii cumulative a condițiilor prevăzute de lege pentru constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității revine instanței judecătorești — Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București. Asemenea aspecte reprezintă, așadar, probleme ce țin exclusiv de interpretarea și aplicarea legii, fiind de competența instanței judecătorești, iar nu a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată (a se vedea, în sensul celor de mai sus, Decizia nr. 27 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 21 martie 2013).

30. Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate mai sus își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

31. Distinct de acestea, Curtea observă că, în prezenta cauză, criticile formulate cu privire la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 vizează și pretinsa contrarietate dintre prevederile acestui act normativ și cele ale Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date.

32. Curtea constată că aceasta nu relevă o problemă de constituționalitate a prevederilor de lege criticate, întrucât examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins a fi încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției.

33. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioan Maghear în Dosarul nr. 4.658/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Simina Popescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 723

din 29 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, excepție ridicată, din oficiu, de instanța de judecată în Dosarul nr. 429/35/2014 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 476D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea statul român, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, a depus la dosar note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca devenită inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, întrucât instanța de judecată, autoare a excepției, critică dispozițiile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 cu referire la art. 6 din aceeași lege, care, însă, a fost declarat neconstituțional prin Decizia Curții Constituționale nr. 363 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 6 iulie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 5 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 429/35/2014, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.** Excepția a fost ridicată, din oficiu, de instanța de judecată cu ocazia soluționării unei cauze penale având ca obiect trimiterea în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală prevăzută de art. 6 din Legea nr. 241/2005.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** instanța de judecată, autoare a excepției, susține că dispozițiile de lege criticate încalcă egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, și dreptul la un proces echitabil, precum și condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, întrucât numai în cazul săvârșirii unei infracțiuni de evaziune fiscală prevăzute la art. 8 și 9 din Legea nr. 241/2005 — dacă în cursul urmăririi penale sau al judecării, până la primul termen de judecată, inculpatul acoperă integral pretențiile părții civile — limitele pedepsei prevăzute de lege pentru fapta săvârșită se reduc la jumătate. Reține că, potrivit formei anterioare datei de 1 februarie 2014 a art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005, în cazul săvârșirii unei infracțiuni de evaziune fiscală prevăzute de această lege — dacă în cursul urmăririi penale sau al judecării, până la primul termen de judecată, învinuitul ori inculpatul acoperă integral prejudiciul cauzat — limitele pedepsei prevăzute de lege pentru fapta săvârșită se reduc la jumătate; dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de până la 100.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se poate aplica pedeapsa cu amenda; dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de până la 50.000 euro, în echivalentul monedei naționale,

se aplică o sancțiune administrativă, care se înregistrează în cazierul judiciar. Precizează că, în etapa deliberărilor, instanța face aplicarea art. 5 din Codul penal privind aplicarea legii penale mai favorabile, prin examinarea paralelă a dispozițiilor penale succesive, având în vedere că, în speță, infracțiunea presupus comisă în 2013 beneficiază de reglementări penale succesive, cu efecte juridice diferite. În motivarea excepției de neconstituționalitate, instanța arată că Legea nr. 241/2005, care a fost adoptată pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, incriminează în art. 3—9 toate formele de infracțiuni de evaziune fiscală, acestea având un conținut constitutiv diferit. Chiar dacă, din punct de vedere al sancțiunilor penale, pentru infracțiunile prevăzute la art. 3—7 din Legea nr. 241/2005 limitele pedepsei închisorii sunt mai reduse decât la cele prevăzute de art. 8 și 9 din aceeași lege, aceasta nu înseamnă că nu constituie infracțiuni de evaziune fiscală toate infracțiunile prevăzute de această lege. De altfel, în cazul tuturor infracțiunilor prevăzute de art. 3—9 din Legea nr. 241/2005, subiectul pasiv este statul român, care este prejudiciat ca urmare a neevidențierii și/sau a nevirării către bugetul de stat a contribuțiilor datorate acestuia, prin instituirea cauzei de reducere a limitelor de pedeapsă, urmărindu-se „recompensarea” infractorilor care au decis să își schimbe conduita și să plătească sumele datorate fiscului. Prin dispozițiile de lege criticate, legiuitorul a stabilit o cauză de reducere a pedepselor la jumătate numai în cazul săvârșirii faptelor mai grave incriminate prin art. 8 și 9 din Legea nr. 241/2005, fără a ține cont, însă, și de efectele infracțiunilor mai puțin grave — cum ar fi cea prevăzută de art. 6 din același act normativ — și de conduita postinfracțională a autorilor acestora care achită prejudiciul cauzat până la un anumit termen. Dacă, în privința infracțiunilor prevăzute de art. 3—5 și 7 din Legea nr. 241/2005, care sunt infracțiuni de pericol, voința legiuitorului ar putea fi justificată, nu același lucru se poate spune referitor la infracțiunea prevăzută de art. 6 din lege, care este una de rezultat, existând interesul recuperării, până la o anumită dată, a prejudiciului produs statului. Astfel, apreciază că legiuitorul a dat o soluție diferită pentru situații identice, încălcând, în acest mod, principiul nediscriminării.

7. De asemenea, instanța, în calitate de autoare a excepției de neconstituționalitate, consideră că restrângerea exercițiului dreptului nu este proporțională cu situația care a determinat-o, aducând atingere substanței dreptului respectiv.

8. În fine, apreciază că soluția legislativă criticată aduce atingere și calității legii, sub aspectul predictibilității, și, implicit, dreptului la judecarea echitabilă a cauzei, în sensul că ar fi injust ca doar în situația infracțiunilor prevăzute de art. 8 și 9 din Legea nr. 241/2005 inculpații să poată beneficia de o cauză de reducere a limitelor de pedeapsă — deși litera și spiritul legii speciale nu lasă să se întrevadă această deosebire de tratament —, cu atât mai mult cu cât și celelalte infracțiuni reglementate de Legea nr. 241/2005, cu precădere cele prevăzute de art. 6, constituie fapte de evaziune fiscală. Concluzionează că acest mod de abordare încalcă dreptul părților de a beneficia de un proces echitabil, guvernat de norme juridice care trebuie să respecte ierarhia actelor normative.

9. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 10 din Legea nr. 241/2005 sunt constituționale. Astfel, în ceea ce privește criticile referitoare la încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) și ale art. 21 alin. (3) din Constituție, arată că acestea nu pot fi reținute, întrucât legiuitorul, în temeiul art. 73 alin. (3) lit. h) din Legea fundamentală, este liber să stabilească atât

sancțiunile, cât și situațiile când pedepsele pot fi reduse. Instituirea unor cauze de reducere a pedepselor numai pentru anumite infracțiuni de evaziune fiscală prevăzute de Legea nr. 241/2005 constituie o măsură de politică penală, determinată de specificul infracțiunilor în cauză, respectiv de necesitatea recuperării, cu celeritate, a sumelor datorate bugetului general consolidat, și nu este de natură să aducă atingere dreptului la un proces echitabil. Totodată, Curtea Constituțională a reținut, în mod constant, în jurisprudența sa că principiul egalității în drepturi nu implică tratarea juridică uniformă a tuturor infracțiunilor, iar reglementarea unui regim sancționator în funcție de acoperirea prejudiciului cauzat prin infracțiunea săvârșită este expresia firească a principiului constituțional menționat, care impune ca la aceleași situații juridice să se aplice același regim, iar la situații juridice diferite tratamentul juridic să fie diferențiat (Decizia nr. 802 din 3 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 1 august 2008, Decizia nr. 1.053 din 9 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 14 noiembrie 2008, Decizia nr. 1.594 din 26 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 15 ianuarie 2010, Decizia nr. 1.564 din 7 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 2 februarie 2011, și Decizia nr. 647 din 19 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 494 din 18 iulie 2012). Referitor la critica raportată la art. 53 din Legea fundamentală, consideră că prevederile constituționale invocate nu au incidență în cauza de față.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Potrivit încheierii de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 10 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 27 iulie 2005. Din motivarea excepției, reiese însă că aceasta privește doar dispozițiile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005, modificate prin art. 79 pct. 2 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013. Prin urmare, Curtea se va pronunța doar asupra dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005, care au următorul cuprins: „*În cazul săvârșirii unei infracțiuni de evaziune fiscală prevăzute la art. 8 și 9, dacă în cursul urmăririi penale sau al judecării, până la primul termen de judecată, inculpatul acoperă integral pretențiile părții civile, limitele prevăzute de lege pentru fapta săvârșită se reduc la jumătate.*”

14. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 53 referitoare la condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că instanța de judecată, autoare a excepției, nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci solicită, în realitate, completarea dispozițiilor de lege criticate, în sensul ca, în cazul săvârșirii oricăreia dintre infracțiunile de evaziune fiscală prevăzute de Legea nr. 241/2005, dacă în cursul urmăririi penale sau al judecării, până la primul termen de judecată, inculpatul acoperă integral pretențiile părții civile, limitele pedepsei prevăzute de lege pentru fapta săvârșită să se reducă

la jumătate. O asemenea solicitare nu intră însă în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 este inadmisibilă.

16. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, excepție ridicată, din oficiu, de instanța de judecată în Dosarul nr. 429/35/2014 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 727

din 29 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul penal și ale art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 365 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 6 august 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
4. Prin Încheierea din 1 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 315/89/2015, **Tribunalul Vaslui — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul penal și ale art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal**. Excepția a fost ridicată de Ilie Arhire cu ocazia soluționării unei cereri privind aplicarea legii penale mai favorabile.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 6 alin. (1) din Codul penal și ale art. 4 din Legea nr. 187/2012 încalcă egalitatea în drepturi, întrucât instituie un tratament discriminatoriu pentru persoanele aflate în executarea unei pedepse privative de libertate, după cum sancțiunea aplicată printr-o hotărâre ce a rămas definitivă sub imperiul Codului penal din 1969 depășește sau nu maximul special prevăzut de noul Cod penal pentru infracțiunea săvârșită.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul penal și ale art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, excepție ridicată de Ilie Arhire în Dosarul nr. 315/89/2015 al Tribunalului Vaslui — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 750D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în

6. Tribunalul Vaslui — Secția penală apreciază că dispozițiile art. 6 alin. (1) din Codul penal și ale art. 4 din Legea nr. 187/2012 sunt constituționale.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 alin. (1) din Codul penal și ale art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 6 alin. (1) din Codul penal: *„Când după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și până la executarea completă a pedepsei închisorii sau amenzii a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai ușoară, sancțiunea aplicată, dacă depășește maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, se reduce la acest maxim.”;*

— Art. 4 din Legea nr. 187/2012: *„Pedeapsa aplicată pentru o infracțiune printr-o hotărâre ce a rămas definitivă sub imperiul Codului penal din 1969, care nu depășește maximul special prevăzut de Codul penal, nu poate fi redusă în urma intrării în vigoare a acestei legi.”*

11. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 6 alin. (1) din Codul penal și ale art. 4 din Legea nr. 187/2012 au mai fost supuse controlului de

constituționalitate prin raportare la prevederile art. 16 din Constituție, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 381 din 27 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 28 iulie 2015, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate și a reținut că, având în vedere importanța principiilor autorității de lucru judecat, al securității juridice și al separației puterilor în stat, legiuitorul a limitat aplicarea legii penale mai favorabile în cazul hotărârilor definitive numai la acele cazuri în care sancțiunea aplicată depășește maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită (paragraful 20). Curtea a observat că autorii excepției deduc neconstituționalitatea textului de lege criticat dintr-un pretins tratament discriminatoriu aplicat persoanelor condamnate definitiv, determinat de renunțarea la aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile în cazul hotărârilor definitive. Analiza în cauză pornește de la ipoteza că ambele categorii de persoane între care se realizează comparația de către autorii excepției sunt persoane condamnate definitiv, ceea ce ar determina calificarea situației acestora ca fiind identică. Curtea a constatat însă că diferența rezidă în aceea că, în cazul primei categorii, sancțiunile aplicate depășesc maximul special al noii reglementări, nemaigăsindu-și corespondent în noua legislație, situându-ne, astfel, în ipoteza aplicării obligatorii a legii penale mai favorabile reglementate atât de art. 14 din Codul penal din 1969, cât și de art. 6 din Codul penal actual, pe când în cazul celei de-a doua categorii, în care se găsesc și autorii excepției, sancțiunile aplicate acestora nu depășesc maximul special cuprins în noua reglementare, ceea ce ar fi putut atrage aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile în cazul pedepselor definitive doar sub imperiul art. 15 din Codul penal din 1969, reglementare nepreluată însă în Codul penal actual. Curtea a observat că analiza realizată din această perspectivă duce la concluzia că cele două categorii de persoane se află în situații juridice diferite, astfel încât aplicarea noii reglementări doar persoanelor a căror pedeapsă definitivă depășește maximul special prevăzut de legea nouă nu poate duce la o înfrângere a principiului egalității (paragraful 21).

13. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin decizia mai sus menționată, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

14. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi în ceea ce privește dispozițiile art. 6 alin. (1) din Codul penal, respectiv cu majoritate de voturi în ceea ce privește dispozițiile art. 4 din Legea nr. 187/2012,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ilie Arhire în Dosarul nr. 315/89/2015 al Tribunalului Vaslui — Secția penală și constată că dispozițiile art. 6 alin. (1) din Codul penal și ale art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Vaslui — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind alocarea unor sume defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru finanțarea unor cheltuieli ale unităților de învățământ preuniversitar de stat finanțate din bugetele locale, precum și ale unităților de învățământ special de stat finanțate din bugetele proprii ale județelor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al poziției 42 din anexa nr. 5 și al poziției 43 din anexa nr. 6 la Legea bugetului de stat pe anul 2015 nr. 186/2014, cu modificările și completările ulterioare, al Ordonanței Guvernului nr. 20/2015 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2015, cu modificările ulterioare, și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 47/2015 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2015 și unele măsuri bugetare, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Din sumele rezervate prevăzute la poziția 42 din anexa nr. 5 la Legea bugetului de stat pe anul 2015 nr. 186/2014, cu modificările și completările ulterioare, modificată și completată de prevederile anexei nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 47/2015 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2015 și unele măsuri bugetare, cu modificările ulterioare, se repartizează pe județe suma totală de 6.577 mii lei, din care 5.083 mii lei pentru plata salariilor, sporurilor, indemnizațiilor și a altor drepturi salariale în bani stabilite prin lege și pentru plata contribuțiilor aferente acestora, iar 1.494 mii lei pentru plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din unitățile de învățământ special, potrivit anexei nr. 1, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Din sumele rezervate prevăzute la poziția 43 din anexa nr. 6 la Legea nr. 186/2014, cu modificările și completările ulterioare, modificată și completată de prevederile anexei nr. 4 la Ordonanța Guvernului nr. 20/2015 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2015, cu modificările ulterioare, și de prevederile anexei nr. 4 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 47/2015, cu modificările ulterioare, se

repartizează pe județe suma totală de 248.135 mii lei, din care 197.613 mii lei pentru plata salariilor, sporurilor, indemnizațiilor și a altor drepturi salariale în bani stabilite prin lege și pentru plata contribuțiilor aferente acestora, iar 50.522 mii lei pentru plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din unitățile de învățământ preuniversitar de stat, potrivit anexei nr. 2, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Sumele prevăzute în anexa nr. 2 se repartizează pe comune, orașe și municipii, prin decizie a directorului direcției generale regionale a finanțelor publice/șefului administrației județene a finanțelor publice, cu asistența tehnică de specialitate a inspectoratelor școlare.

(2) Inspectoratele școlare comunică direcției generale regionale a finanțelor publice/șefului administrației județene a finanțelor publice sumele repartizate pentru fiecare unitate de învățământ preuniversitar de stat.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările ce decurg din prezenta hotărâre în structura bugetului de stat pe anul 2015.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul educației naționale și cercetării științifice,
Adrian Curaj
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Vasile Dîncu
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

S U M E R E P A R T I Z A T E

pentru plata salariilor, sporurilor, indemnizațiilor și a altor drepturi salariale în bani, stabilite prin lege, pentru plata contribuțiilor aferente acestora, precum și pentru plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din unitățile de învățământ special și din centrele județene/al municipiului București de resurse și asistență educațională

— mii lei —

Nr. crt.	Județul	Total	din care:	
			Suma repartizată pentru plata salariilor, sporurilor, indemnizațiilor și a altor drepturi salariale în bani, stabilite prin lege, precum și pentru plata contribuțiilor aferente acestora	Suma repartizată pentru plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din unitățile de învățământ special și din centrele județene/al municipiului București de resurse și asistență educațională
1	Alba	62	6	56
2	Arad	307	307	0
3	Argeș	702	702	0
4	Bacău	365	202	163
5	Bihor	0	0	0
6	Bistrița-Năsăud	150	150	0
7	Botoșani	0	0	0
8	Brașov	299	299	0
9	Brăila	81	81	0
10	Buzău	535	170	365
11	Caraș-Severin	503	332	171
12	Călărași	4	4	0
13	Cluj	0	0	0
14	Constanța	101	0	101
15	Covasna	0	0	0
16	Dâmbovița	60	0	60
17	Dolj	289	289	0
18	Galați	0	0	0
19	Giurgiu	25	0	25
20	Gorj	0	0	0
21	Harghita	416	416	0
22	Hunedoara	86	0	86
23	Ialomița	0	0	0
24	Iași	0	0	0
25	Ilfov	0	0	0
26	Maramureș	0	0	0
27	Mehedinți	0	0	0
28	Mureș	175	96	79
29	Neamț	49	0	49
30	Olt	150	150	0
31	Prahova	200	200	0
32	Satu Mare	78	0	78
33	Sălaj	0	0	0
34	Sibiu	0	0	0
35	Suceava	310	310	0
36	Teleorman	244	244	0
37	Timiș	874	783	91
38	Tulcea	0	0	0
39	Vaslui	0	0	0
40	Vâlcea	216	216	0
41	Vrancea	296	126	170
Total		6.577	5.083	1.494

SUME REPARTIZATE

pentru plata salariilor, sporurilor, indemnizațiilor și a altor drepturi salariale în bani, stabilite prin lege, pentru plata contribuțiilor aferente acestora, precum și pentru plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din unitățile de învățământ preuniversitar de stat

— mii lei —

Nr. crt.	Județul	Total	din care:	
			Suma repartizată pentru plata salariilor, sporurilor, indemnizațiilor și a altor drepturi salariale în bani, stabilite prin lege, precum și pentru plata contribuțiilor aferente acestora	Suma repartizată pentru plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din unitățile de învățământ preuniversitar de stat
1	Alba	10.514	8.000	2.514
2	Arad	3.300	3.300	0
3	Argeș	32.230	12.000	20.230
4	Bacău	10.000	10.000	0
5	Bihor	15.400	12.500	2.900
6	Bistrița-Năsăud	6.400	6.400	0
7	Botoșani	7.937	7.500	437
8	Brașov	2.200	2.200	0
9	Brăila	2.081	2.081	0
10	Buzău	4.682	4.600	82
11	Caraș-Severin	6.077	3.600	2.477
12	Călărași	1.035	1.000	35
13	Cluj	7.707	6.910	797
14	Constanța	0	0	0
15	Covasna	4.050	3.400	650
16	Dâmbovița	7.416	6.700	716
17	Dolj	11.900	11.900	0
18	Galați	6.635	6.000	635
19	Giurgiu	1.000	1.000	0
20	Gorj	6.186	5.400	786
21	Harghita	5.388	5.388	0
22	Hunedoara	5.675	4.600	1.075
23	Ialomița	1.000	1.000	0
24	Iași	0	0	0
25	Ilfov	2.354	2.000	354
26	Maramureș	7.003	7.003	0
27	Mehedinți	3.200	3.200	0
28	Mureș	14.001	5.249	8.752
29	Neamț	6.857	6.857	0
30	Olt	6.700	6.700	0
31	Prahova	8.188	1.500	6.688
32	Satu Mare	3.000	3.000	0
33	Sălaj	3.800	3.800	0
34	Sibiu	5.200	5.200	0
35	Suceava	7.143	6.701	442
36	Teleorman	0	0	0
37	Timiș	5.000	5.000	0
38	Tulcea	0	0	0
39	Vaslui	1.648	1.074	574
40	Vâlcea	0	0	0
41	Vrancea	5.878	5.500	378
42	București	9.350	9.350	0
Total		248.135	197.613	50.522

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind stabilirea cuantumului ajutorului anual pentru acoperirea unei părți din costul chiriei, energiei electrice și energiei termice pentru nevoi casnice, convenit veteranilor de război și văduvelor de război, precum și accidentaților de război în afara serviciului ordonat

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 16 lit. g) și art. 18 din Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Veteranii de război, vădulele de război, precum și accidentații de război în afara serviciului ordonat, care au suferit o infirmitate din cauza acțiunii mijloacelor de luptă ale războiului, beneficiază în anul 2015 de un ajutor anual în cuantum de 335 lei/persoană pentru acoperirea unei părți din costul chiriei, energiei electrice și energiei termice pentru nevoi casnice.

Art. 2. — Sumele pentru plata ajutorului prevăzut la art. 1, inclusiv cheltuielile cu transmiterea acestora la beneficiari, se suportă din bugetele Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne și Serviciului Român de Informații.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul muncii,
familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice,
Claudia-Ana Costea
Ministrul afacerilor interne,
Petre Tobă
Ministrul apărării naționale,
Mihnea Ioan Motoc
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 9 decembrie 2015.
Nr. 951.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

